

εις τὴν Βωθραὶ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι δὲν εἶνε φίλοι σας; Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι σὰς ἀφήρσαν μεγάλην χρηματικὴν ποσότητα, καὶ ἔγγραφα τὰ ὅποια σας ἀνῆκον...

— Ἐγνωρίζετε λοιπὸν τὴν κατηγορίαν αὐτὴν, τὴν ὅποιαν ἐγὼ καὶ ἡ κόρη μου μόλις πρὸ ὀλίγου ἐμάθαμεν;

— Ἀγαπητὴ μου μητέρα, διέκοψεν ἡ Ἀδριανή, ὁ καιρὸς περνᾷ, καὶ ἡ παρουσία μας εἶνε πολὺ ἀναγκαία...

— Ἀδριανή, σκληρὰ Ἀδριανή, εἶπεν ὁ Ἐκτωρ διὰ βραχέως καὶ μελοδραματικῆς φωνῆς, ἤρχισαι φαίνεται νὰ βδελύττεσαι τὴν οἰκίαν αὐτὴν, ὅπου ἀπολαμβάνεις τόσον σεβασμὸν καὶ τόσον ἀγάπην. . . Σοῦ λέγω λοιπὸν, ὅτι, ἂν σπουδαίως σκέπτεσαι νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃς, καὶ ἂν ἀπόψε δὲν ἐπανεέλθῃς, δυστυχῆματα μεγάλα θὰ συμβοῦν. . . καὶ νὰ μοῦ τὸ ἐνθυμηθῆτε!

Ἡ Ἀδριανὴ καίτοι προκατελιημμένη, ἐφρίκισαι ἄκουσα.

— Ἐλα, Ἐκτωρ! εἶπε· νὰ μὲ φοβίσῃς θέλεις, . . νὰ μὲ ἀπειλήσῃς;

— Δὲν ἀπειλῶ σέ, Ἀδριανή, διότι σέ ἀγαπῶ τόσον, ὥστε. . . Ἐμὲ μόνον, ἐμὲ. . . καὶ σοῦ ὀρκίζομαι, ὅτι ἂν ἀπόψε. . .

Ὁ Κ. Λοβεδὺ ὅστις εἶχε προσεγγίσει, ἔσπευσε νὰ παρεμβῆ.

— Ἐκτωρ, καυμένη, . . εἶπε ταπεινῆ τῇ φωνῇ, θέλεις νὰ μοῦ σπαράξῃς τὴν καρδίαν μὲ τὰς ἀνοήτους αὐτὰς παραφορὰς σου; Σύνελθε, καὶ συλλογίσου ὅτι οὔτε ἡ θεία σου οὔτε ἡ ἐξαδέλφη σου ἔχουν καμμίαν ἀφορμὴν. . . Ἀχ, θὰ μὲ κάμῃτε ὅλοι ν' ἀποθάνω ἀπὸ τὴν λύπην μου!

Κ' ἔφερε πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὴν χεῖρά του, ὡσεὶ ἀπομάσσων ἀπόντα δάκρυα.

Κατὰ τὴν παράδοξον αὐτὴν σκηρὴν ἡ Ἀδριανὴ εἰσιγα, ἀποστρέφουσα πάντοτε τὴν κεφαλὴν ἄλλ' ἢ κυρία Δυχαμέλ, ἡ τοσοῦτον συνήθως εὐπιστος, ἔκλινε πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν, λέγουσα :

— Ἐλάτε, ἐλάτε! Ὁ Ἐκτωρ εἶναι φρόνιμος. . . δὲν θὰ θελήσῃ νὰ λυπήσῃ τὴν κόρην τοῦ φύλακος.

Καὶ ὠφελουμένη ἐκ τῆς καταπλήξεως, ἣν οἱ λόγοι οὗτοι ἐπροξένησαν εἰς τοὺς δύο Λοβεδὺ, προσέθηκε μεγαλοφώνως.

— Τράβα Βερναρδῆ!

Ὁ ἀμαξηλάτης ἤγγισε διὰ τῆς μάλιστα τοὺς ἵππους του καὶ ἡ ἀμαξά ἐκίνησεν. Ἐνῶ δ' ἀπεμακρύνετο, ὁ Ἐκτωρ ὀρθωθείς ἐφώνησε τραγικῶς:

— Ἀδριανή, ἐνθυμήσου ὅτι ὀρκίστην καὶ ὅτι θὰ ἐκτελέσω τὸν ὄρκον μου!

Ὁ Λοβεδὺ καὶ ὁ υἱὸς του ἐπὶ ἀνῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν κατὰ πηκτοί.

— Ὁραῖαν σκηρὴν ἔπαιξες, εἶπεν ὁ τραπεζί-

της· ἀλλὰ φοβοῦμαι, δὲν θὰ ἐπιτύχωμεν. Ἐχουν λυπηρὰς προλήψεις, καὶ τοὺς ἐμπνεεῖς περισσότερο φόβον παρὰ λύπην. Τί θέλεις νὰ ἐκτίθῃσαι μὲ τὴν κόρην τοῦ φύλακος;

— Δὲν εἶσαι ἀρμόδιος πατέρα, νομίζω, νὰ μὲ μεμφθῆς δι' αὐτὸ· διότι ἄλλοτε. . . ἄς εἶνε! ἀλλὰ μὴ σέ μέλει, . . καὶ δὲν ἐντροπιάζομαι ἐγὼ.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΟΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Προτοῦ κατασταθῶσιν οἱ σιδηρόδρομοι ὅτι εἶνε σήμερον, διήλθον τρεῖς διακεκριμέναις περιόδους, ὅπως καὶ πᾶν ἄλλο δημιούργημα. Διήλθον τὴν περίοδον τῆς γενέσεως καὶ νηπιότητος, τὴν περίοδον τῶν δοκιμῶν καὶ τὴν τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῶν.

Ἡ περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμων ἰδέα ἐγεννήθη ὀριστικῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος, καὶ προήλθεν ἐκ πολλῶν προηγουμένων. Ὡν τὰ κυριώτερα εἶνε τὰ ἐξῆς· ἐν πρώτοις ἡ ἰδέα τῆς τελειοποιήσεως τῶν παλαιοῦν ὁδῶν τῆς συγκοινωνίας, ἡ ἀνάγκη τῆς ταχυτέρας μεταβάσεως καὶ αὐξήσεως τῶν μεταφορῶν καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀτμοῦ πρὸς κίνησιν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς γῆς ὡς ἐγένετο καὶ εἰς τὴν κατὰ θάλασσαν καὶ τοὺς ποταμοὺς μεταφορᾶν. Ἐν Ἀγγλίᾳ κυρίως ἀνεπτύχθη ἡ πρὸς τοῦτο κίνησις. Ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς γενέσεως αὐτῆς τὰ κτήματα ἐν Ἀγγλίᾳ εἶχον ἢν ἀξίαν ἔχουσι καὶ σήμερον. Διὰ τοῦτο ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τοῦ ζητήματος ἤρξαντο ἡ ἐνασχόλησιν αἰ νείαι ὁδοὶ τῆς συγκοινωνίας. Οἱ μεγάλοι ἰδιοκτῆται γαιῶν, θέλοντες ν' ἀποδώσωσι μεγαλειτέραν ἀξίαν εἰς τὰ κτήματα, μυρίας κατέβαλλον προσπάθειας πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας. Τότε ἀνέθορον εἰς μέσον τὸ σύστημα τοῦ Μάκ Ἀδάμ ὅπερ τοσοῦτον ἐπέτυχε, καθὼς καὶ τοῦ Στέφενσον, ὅπερ συνίστατο εἰς τὴν τοποθέτησιν ἐν ταῖς ὁδοῖς συνδεδεμένων λίθων σχηματιζόντων δύο γραμμὰς ἐφ' ὧν θὰ ἐστηρίζοντο οἱ τροχοὶ τῶν ἀμαξῶν.

Ὅτε δὲ τὸ πρόβλημα τῆς τῶν ὁδῶν κατασκευῆς ἐλύθη κατ' ἀρχὴν, ἤρξαντο σκεπτόμενοι περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀτμοῦ εἰς τὰ ὀχήματα. Κατὰ πρῶτον κατεσκευάσθησαν ἀτμάμαξαι τῶν ὁδῶν· διότι ἐπίστευον ὅτι μετὰ τὴν γενομένην πρόοδον εἰς τὴν κατασκευὴν ὁδῶν τὸ τοιοῦτον σύστημα ἦτο τὸ ἄριστον πάντων. Ὅτε ὅμως παρετήρησαν ὅτι τὸ νέον σύστημα οὐδὲν συνετέλει πρὸς πρόοδον, καὶ ὅτι ἡ ταχύτης μόλις ἠῤῥησε, ἐνόησαν ὅτι ὁ σιδηρόδρομος ἔμελλε νὰ λύσῃ ὀριστικῶς τὸ ζήτημα. Ἀπὸ τῆς στιγ-

μῆς ταύτης ἤρξαντο δοκιμαί πρὸς τοῦτο. Ἦτο δὲ τότε τὸ ἔτος 1825, καὶ ἡ χρονολογία αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀφετηρία τῆς κατασκευῆς τῶν σιδηροδρόμων. Πρὸ τούτου ἐν Ἀγγλίᾳ εἰθίζετο νὰ τοποθετῶνται κατὰ γῆς ἐλάσματα πρὸς εὐχερεστέραν μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων. Τὰ ἐλάσματα ταῦτα κατ' ἀρχὰς ἦσαν ξύλινα, μετὰ ταῦτα ἐκ χυτοῦ σιδήρου. Ἐγίνετο δὲ χρῆσις ἐν τοῖς ἀνθρακωφόροις διαμερίσμασι τῆς Ἀγγλίας διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἀνθρακος μέχρι τοῦ λιμένος. Τὰ πρῶτα σιδηρὰ ἐλάσματα ἐτοποθετήθησαν κατὰ τὸ 1776 ἐν τινι ἀνθρακωρυχείῳ τῆς Σεφφιλδ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Τζῶν Κούρ. Τὸ τοιοῦτον ἀπετέλει σημαντικὴν πρόοδον, ἔπρεπε ὅμως νὰ παρέλθῃ ἡμισυ αἰὼν προτοῦ τὰ σιδηρὰ ἐλάσματα χρησιμοποιοῦντο πρὸς ὁδοποιίαν. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ σιδηροδρόμοι ἀνεπτύχθησαν. Κατὰ τὸ 1820, μόνον εἰς τὰ περίεξ τοῦ Νιουκαστελ ὑπῆρχον 600 χιλιόμετρα ἐλάσματα ἐν τε ταῖς ὑπογείοις στοαῖς τῶν μεταλλείων καὶ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ. Αἱ φορτηγοὶ ἀμαξαὶ αἱ φέρουσαι τοὺς ἀνθρακας ἀπὸ τῶν μεταλλείων μέχρι τῶν ποταμῶν ἔφθανον μέχρι τῆς ὄχθης καὶ ἐκεῖθεν ἐξεχύνοντο τὰ φορτία ἐν τοῖς πλοίοις. Εἰς ἄλλην τινὰ ἄκραν τῆς Ἀγγλίας ἐν Οὐαλλίᾳ, τῇ κομητείᾳ τοῦ Γκιλαμυράν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὑπῆρχον 400 χιλιόμετρα σιδηροστρώτων ὁδῶν εἰς τὰ ἀνθρακωφόρα διαμερίσματα.

Καὶ τῆς τῶν ἀτμαμαζῶν ἀνακαλύψεως ἐπίσης προηγήθησαν κοπιώδεις ἀγῶνες. Κατὰ τὸ 1804 ἐδοκιμάσθη ἐπὶ τινος ὁδοῦ εἶδος ἀτμομηχανῆς, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ. Κατὰ τὸ 1814 νέα μηχανὴ τῆς ἐφευρέσεως Στέφενσον ἐφαρμοσθεῖσα ἐπὶ σιδηρῶν ἐλασμάτων ἀπέτυχε. Ἐπὶ τέλους ὅμως ἐπιτυχία ἔσπεψε τὰς δοκιμὰς. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ὑψηλῷ 450,100 χιλιόμετρα σιδηροδρόμων ἐν ἐνεργείᾳ, ἐκ τούτων δὲ 427,740 πλατεῖς καὶ 22,360 χιλιόμετρα στενοί. Τὸ σύνολον τοῦτο διανέμεται ὡς ἐξῆς. Ἐν Ἑυρώπῃ 183,188 χιλιόμετρα, ἐν Ἀμερικῇ 217,933, ἐν Ἀσίᾳ 29,389, ἐν Ἀφρικῇ 5866 καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ 10,724. Ἐν τῇ Ἑυρώπῃ δὲ πάλιν διανεμόνται ὡς ἐξῆς. Ἡ Γερμανία ἔχει 35,907 ἡ Μεγάλη Βρετανία 30,179. Ἡ Γαλλία 29,688 ἡ Ρωσσία 22,111, ἡ Αὐστρουγγαρία 20,850 ἡ Ἰταλία 9,453, ἡ Ἰσπανία 6,251. Εἰς τελευταίαν μοῖραν ἔρχεται ἡ Ἑλλάς. Ὁ συγγραφεὺς, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς τελευταίον γενομένης ἐν τούτῳ προόδου εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, ἀπονέμει αὐτῇ 22 μόνον χιλιόμετρα σιδηροδρόμων, πράγματι δὲ μετὰ τὴν κατασκευὴν τοιούτων ἐν Θεσσαλίᾳ, Ἀττικῇ, Πελοποννήσῳ καὶ Λαυριεῖ ἡ Ἑλλάς κέκτηται νῦν περὶ τὰ 600 χιλιόμετρα.

Αἱ δαπάναι τῆς κατασκευῆς ἀπάντων τῶν

σιδηροδρόμων τῆς γῆς ἀνέρχονται εἰς 107,682, 797,000 φράγκα.

Ἐν Ἑυρώπῃ	66,300,126,000
Ἀσία	3,133,756,000
Ἀφρικῇ	355,753,000
Ἀμερικῇ	36,330,404,000
Αὐστραλία	1,562,758,000

Οἱ σιδηροδρόμοι μεταφέρουσι κατ' ἔτος

	Ταξιδιώτας	Τόνους ἐμπορευμάτων.
Ἐν Ἑυρώπῃ	1,423,123,626	800,108,320.
Ἀμερικῇ	326,458,652	415,363,772.
Ἀσία	71,223,218	17,558,666.
Ἀφρικῇ	4,856,275	2,344,581.
Αὐστραλία	38,742,262	6,300,458.

Τοιαύτη εἶνε ἐν ὀλοκλήρῳ τῷ κόσμῳ σήμερον ἡ κατάστασις τῶν σιδηροδρόμων· ἐκ τούτου καταφαίνεται ἡ μεγίστη σπουδαιότης τῶν σιδηροδρόμων, διότι ἐκ τούτων ἐξαρτῶνται τὰ τε κοινωνικά, οικονομικά καὶ στρατιωτικά συμφέροντα πάντων τῶν ἐθνῶν.

. . . Α.

ΤΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΩΝ

Ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν τελευταίων σεισμῶν εἰς τὰ νότια τῆς Γαλλίας διατρίβων, ἔφθασεν εἰς Μόναχο καὶ χάριν διασκεδάσεως ἀπεπειράθη νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του εἰς μίαν *partida trente et quarante*. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο τοιοῦτον ὥστε ὁ πρίγκιψ ἔθεσε τὸ κερδὴν πρὸς ποσὸν ἐπὶ τῆς βουλέττας. Ἐξ ἧς πάλιν ἐκέρδισε, καὶ μάλιστα ὄχι εὐκαταφρόνητον ποσότητα, ἤτοι 6,000 λίρας στερλίνας, εἶτα δὲ κατέλιπε τὴν αἴθουσαν. Καὶ ἐν Βουδαπέστη δὲ, ἐνθα ὁ πρίγκιψ πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐφιλοξενεῖτο ὑπὸ τοῦ κόμητος Τασσίου Festetic ἐγένετο πολὺς λόγος περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ. Διότι ὁ μέλλων κυρίαρχος τῆς Ἀγγλίας ἐν μίᾳ καὶ μόνῃ νυκτὶ ἐν τινι συναναστροφῇ εὐγενῶν ἐκέρδισε τὸ ποσὸν ἡμίσεος σχεδὸν ἑκατομμυρίου φιορινίων, μεθ' ὃ ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς συμπαίκτηράς του ὅτι θὰ ἀνταποδώσῃ τὸ παιγνίδιον εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἀπὸ τοῦ κυνηγεσίου. Καὶ ὄντως ὁ πρίγκιψ μετὰ 14 ἡμέρας ἐπέστρεψεν εἰς τὴν αὐτὴν συναναστροφὴν, ἡ δὲ ἀνταπόδοσις ἐστοίχισεν εἰς τοὺς ἀντιπάλους του ἕτερα 80,000 φιορίνια. Καὶ κατὰ τὰ βασιλικὰ κυνηγῆσια εἰθισται ἐνίοτε νὰ παιζῶνται ἐν διαφόροις παιγνίοις μικραὶ ποσότητες. Ὅταν ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Αὐστρίας Ρουδόλφος διέτριβε παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Γουλιέλμῳ ἐν τῇ ἐπαυλῇ τοῦ Letzlingen, ἔπαιξε μετὰ 4 ἄλλων μίαν *partida* σφαιριστηρίου, ἐφ' ἧς ἕκαστος ἔθετεν ἀνά 50 λεπτά.